

Ліричні



Била мене мати

Била мене мати
Березовим прутом,
Щоби я не стояла
З молодим рекрутом (дівчі).

А я собі стояла,
Аж кури запіли,
На двері воду ляла,
Щоби не скрипіли (дівчі).

На двері воду ляла,
На пальцях ходила,
Щоб мати не почула,
Щоби не сварила (дівчі).

А мати не спала,
Усе чисто чула,
Та мене не сварила —
Сама така була (дівчі).

Била мене мати
Тонкою лозою,
Щоби я не стояла
З милим під вербою (дівчі).

Била мене мати,
Та й ще буде бити.
«Ой перестань, козаче,
До мене ходити!» (дівчі).



«Я не перестану,
Поки не дістану
Личенька рум'яного,
Дівочого стану» (дівчі).

Червона калина
Білим цвітом цвіла,
Через тебе, козаче,
Мене мати била (дівчі).

В кінці греблі шумлять верби

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...
Нема того козаченька,
Що я полюбила.

Нема мого миленького, —
Поїхав за Десну;
Сказав: «Рости, дівчинонько,
На другу весну!»

Росла, росла дівчинонька
Та й на порі стала;
Ждала, ждала козаченька,
Та й плакати стала.



Плачте очі, плачте карі,
Така ваша доля:
Полюбила козаченька,
При місяці стоя!

Зелененькі огірочки,
Жовті квіточки...
Нема мого миленького, —
Плачуть карі очки!

Не я його полюбила,
Полюбила мати.
Вона ж мене заставляла
Рушнички давати.

Дала один, дала другий,
На третьому стала.
А четвертим білесеньким
Рученьки зв'язала.

В саду гуляла, квітки збирала

В саду гуляла, квіти збирала,
В саду гуляла, квіти збирала,
Кого любила, причарувала (дівчі).

Причарувала серце і душу,
Причарувала серце і душу,
Тепер з тобою гуляти мушу (дівчі).